

اوصاف شیعه از منظر امام صادق (ع) / شیعیانی که زینت اهل بیت (ع) هستند

علامه طهرانی با اشاره به احادیثی از امام صادق (ع) در مورد اوصاف شیعیان واقعی تأکید کرد: امام صادق (ع) خطاب به شیعیان می فرمایند...

خبرگزاری مهر- علامه طهرانی با اشاره به احادیثی از امام صادق (ع) در مورد اوصاف شیعیان واقعی تأکید کرد: امام صادق (ع) خطاب به شیعیان می فرمایند: شما همیشه با کردار پسندیده و افعال شایسته زینت ما باشید به طوری که هر کس شما را ببیند و اخلاق ستوده شما را مشاهده کند به ما نزدیک گردد و هیچ گاه موجب بدنامی ما نشوید که به کردار زشت خود، مردم، ما را هم که معلم شما هستیم، بد بدانند، و از دین خدا منحرف شوند.

امام صادق فرمودند: امیرالمؤمنین (ع) به قنبر فرمود: ای قنبر بشارت باد تو را و خوشحالی و سرور، سوگند به خدا که رسول خدا (ص) از دنیا رفت و بر امتش غضبناک بود مگر بر شیعیان. آگاه باش برای هر چیزی عزتی است و عزت اسلام شیعه است، و برای هر چیزی ستون و تکیه گاهی است و تکیه گاه اسلام شیعه است، و برای هر چیزی نقطه اوج و بلندی ای است و اوج اسلام شیعه است، و از برای هر چیزی آقا و رئیسی است و رئیس مجالس، مجالس شیعه است، و برای هر چیزی شرفی است و شرف اسلام شیعه است، و برای هر چیزی پیشوائی است و پیشوای زمین ها زمینی است که در آن شیعه زیست می کند.

مرحوم علامه آیت الله حاج سید محمدحسین حسینی طهرانی (رض) در جلد سوم کتاب [171#&؛ امام شناسی](#)؛ در ذیل بحثی با عنوان [171#&؛ صفات و نشانه های شیعه اهل البیت \(ع\)](#)؛ با برشمردن خصوصیات شیعه، احادیثی را از امام صادق (ع) روایت می کند که در فرخنده روز میلاد حضرتش از منظر خوانندگان گرامی می گذرد:

علامه طهرانی می نویسد: از [171#&؛ تفسیر عیاشی](#)؛ از حضرت صادق (ع) روایت است که آن حضرت فرمود: ائمة شیعتنا اصحاب الاربعة الاعین عین فی الرأس و عین فی القلب، انا و الخلائق کلهم کذیک، الا ان الله فتح ابصارکم و اعمی ابصارهم. [171#&؛ شیعیان ما دارای چهار چشم هستند، دو چشم در سر، و دو چشم در دل. متوجه باشید که همه بندگان خدا چنین اند لکن خدا چشم دل شما شیعیان را باز کرده و چشم دل دیگران را نابینا نموده است.](#)

و از [171#&؛ محاسن](#)؛ برقی از حضرت صادق (ع) روایت است که: ان لكل شئ جوهراً و جوهراً ولد آدم محمدٌ صلی الله علیه و آله و سلم و نحن و شیعتنا. [171#&؛ از برای هر چیزی حقیقت و جوهری است و جوهر فرزندان آدم محمد صلی الله علیه و آله و سلم است، و ما هستیم و شیعیان ما هستند.](#)

و نیز از [171#&؛ محاسن](#)؛ از حضرت صادق (ع) روایت است که به [171#&؛ فضیل بن یسار](#)؛ که از خواص شیعیان و روات آن حضرت بود، فرمودند: ائمتکم و الله نور فی ظلمات الارض. [171#&؛ سوگند به خدا که شما \[شیعیان\] نور هستید در ظلمات زمین.](#)

و نیز از [171#&؛ محاسن](#)؛ نقل است از [171#&؛ علی بن عبد العزیز](#)؛ از حضرت صادق (ع) که می فرمود: و الله ائی لاحب ریحکم و ارواحکم و رؤیتکم و زیارتکم، و ائی لعلی دین الله و دین ملائکته فاعیتوا علی ذلك یومع، انا فی المدینة بمنزلة الشجرة [الشجرة] اتقلقل حتی اری الرجل منکم فاستریح الیه. [171#&؛ سوگند به خدا که من بوی شما را دوست دارم، و ارواح شما را دوست دارم، و زیارت و دیدار شما را دوست دارم، و حقاً که من بر دین خدا و دین فرشتگان خدا هستم، ای شیعیان، شما مرا بر این دین یاری کنید. من در تمام مدینه مانند یک دانه جو تک و تنها هستم، در تمام مدینه حرکت می کنم تا یکی از شما را ببینم و با ملاقات و دیدار او استراحت خاطر برایم حاصل شود.](#)

و از [171#&؛ قرب الاسناد](#)؛ حمیری روایت است که حضرت امام جعفر صادق (ع) فرمودند: امتحنوا شیعتنا عند مواقیت الصلاة کیف محافظتهم علیها، و الی اسرارنا کیف حفظهم لها عند عدونا، و الی اموالهم کیف مواصاتهم لآخوانهم فیها. [171#&؛ شیعیان ما را در اول وقت های نماز امتحان کنید که چگونه است مراقبت و محافظت آنها بر آن اوقات، و دیگر آنکه چگونه اسرار ما را در نزد دشمنان ما حفظ می کنند، و دیگر آنکه مواساتشان در اموال خود با برادران دینی آنها چگونه است.](#)

و از [171#&؛ امالی](#)؛ شیخ طوسی روایت است با سند متصل خود از سلیمان بن مهران قال: دخلت علی الصادق جعفر بن محمد و عنده نقر من الشيعة و هو یقول: معاشر الشيعة کونوا لنا زیناً و لا تکونوا علینا شیئاً، قولوا للناس حسناً و احفظوا السیتکم و کفوها عن الفضول و قبج القول.

سلیمان بن مهران اَعْمَش گوید: «من بر حضرت جعفر بن محمد امام صادق (ع) وارد شدم و در نزد آن حضرت جماعتی از شیعیان بودند و آن حضرت به آنها می فرمود: ای جماعت شیعه! شما همیشه با کردار پسندیده و افعال شایسته زینت ما باشید به طوری که هر کس شما را ببیند و اخلاق ستوده شما را مشاهده کند به ما نزدیک گردد، و تحسین و تمجید نماید. و هیچ گاه موجب بدنامی ما نشوید که به کردار زشت خود، مردم، ما را هم که معلم شما هستیم، بد بدانند، و از دین خدا منحرف شوند. زبان های خود را از گفتار بیجا و بی فائده حفظ کنید، و از افشای سر خودداری نمائید، و از زیاده گوئی و کلام زشت و طعن و سب و شتم و لَمَز و هَمَز جلوگیری کنید«.

و از کتاب «مشكاة« با سند خود از مهزم روایت است که می گوید: دَخَلْتُ عَلَى ابِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَذَكَرْتُ الشَّيْعَةَ فَقَالَ: يَا مَهْزَمُ اِنَّمَا الشَّيْعَةُ مَنْ لَا يَعْدُو سَمْعَهُ صَوْتَهُ، وَلَا شَجَنَهُ بَدَنَهُ، وَلَا يُحِبُّ لَنَا مُبْغَضًا، وَلَا يُبْغِضُ لَنَا مُحِبًّا، وَلَا يُجَالِسُ لَنَا غَالِيًا، وَلَا يَهْرُ هَرِيرَ الْكَلْبِ، وَلَا يَطْمَعُ طَمَعَ الْغَرَابِ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ وَ اِنْ مَاتَ جُوعًا، الْمُنْتَحَى عَنِ النَّاسِ، الْحَفِيُّ عَنْهُمْ، وَ اِنْ اخْتَلَقَتْ بِهِمُ الدَّارُ لَمْ تَحْتَلِفْ اَقَاوِيلُهُمْ، اِنْ غَابُوا لَمْ يُقْقَدُوا وَ اِنْ حَضَرُوا لَمْ يُؤْبَهْ بِهِمْ، وَ اِنْ حَطَبُوا لَمْ يُرَوَّجُوا، يَخْرُجُونَ مِنَ الدُّنْيَا وَ حَوَائِجُهُمْ فِي صُدُورِهِمْ، اِنْ لَفُوا مُؤْمِنًا اَكْرَمُوهُ، وَ اِنْ لَفُوا كَافِرًا هَجَرُوهُ، وَ اِنْ اتَاهُمْ دُو حَاجَةٌ رَحِمُوهُ، وَ فِي اَمْوَالِهِمْ يَتَوَاسَوْنَ. ثُمَّ قَالَ: يَا مَهْزَمُ قَالَ جَدِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ لِعَلِّي رَضَوَانُ اللَّهُ عَلَيْهِ: يَا عَلِيُّ كَذَبَ مَنْ زَعَمَ اَنَّهُ يُحِبُّنِي وَ لَا يُحِبُّكَ، اَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ اَنْتَ الْبَابُ، وَ مِنْ اَيْنَ تَوْتِي الْمَدِينَةَ اِلَّا مِنْ بَابِهَا.

مهزم می گوید: «بر حضرت امام جعفر صادق (ع) وارد شدم و سخن از شیعه به میان آوردم. حضرت فرمود: ای مهزم شیعه آن کسی است که صدایش از گوشش تجاوز نکند (کنایه از آنکه با مردم به تندی و خشونت سخن نگوید)، و غصه و تعب او از بدنش نگذرد، (کنایه از آنکه بار و اندوه خود را بر دیگران تحمیل نکند)، و دشمن ما را دوست و دوست ما را دشمن نگیرد، و با افرادی که درباره ما غلو می کنند مجالست ننماید، و مانند سگ صدای خود را بلند نکند، و مانند کلاغ در جمع آوری مال طمع نورزد، و از مردم چیزی نطلبد گرچه از گرسنگی بمیرد، و از مردم غافل و دنیاپسند دوری کند، و گفتار همه آنان یکی باشد گرچه در مکان های مختلف زندگی کنند، (و مردمی بی سر و صدا و بی هوا و آشوب به طوری که) اگر غائب شوند کسی سراغ آنها را نگیرد، و اگر حضور داشته باشند کسی به آنها التفات نکند، و چون زن خواهند، به آنها ندهند، از دنیا خارج شوند و حاجت های آنان در سینه هاشان باشد، اگر با مؤمنی برخورد کنند او را گرمی دارند، و اگر با کافری ملاقات کنند از او دوری گیرند، و اگر حاجتمندی بدانها روی آورد او را مورد رحمت خود قرار دهند، و در اموال خود بین برادران ایمانی خود مواسات کنند.

سپس حضرت فرمود: ای مهزم جدّ من رسول خدا(ص) به علی بن ابی طالب (ع) فرمود: ای علی دروغ می گوید کسی که می پندارد مرا دوست دارد و تو را دوست نداشته باشد. من شهر علم هستم و تو در آن شهری، و از کجا می توان داخل در شهر شد بدون ورود از در آن!«.

و از «کافی« با سند خود از مفضل روایت است که: قَالَ قَالَ ابُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: اِيَّاكَ وَ السَّيْفَةَ فَاتِمَا شَيْعَةَ عَلِيٍّ مَنْ عَفَّ بَطْنُهُ وَ فَرْجُهُ، وَ اسْتَدَّ جِهَادَهُ، وَ عَمِلَ لِخَالِقِهِ، وَ رَجَا ثَوَابَهُ وَ خَافَ عِقَابَهُ، فَازَا رَأَيْتَ اُولَئِكَ فَاولئك شَيْعَةُ جَعْفَرٍ.

مفضل می گوید که حضرت صادق (ع) به من گفتند: «با مردم پست و رذل منشین، شیعه علی کسی است که شکم و فرج خود را حفظ کند و از عفت خارج نشود، و جهادش در راه خدا شدید باشد، و کارهای خود را برای خدا انجام دهد، و به ثواب او امیدوار، و از عذاب او ترسان باشد. اگر جماعتی را دیدی که این صفات در آنها بود بدان که آنها شیعه جعفر بن محمد هستند«.